käijatte nimmel on sündinud, waid sedda sünnib mitmed modi, kui innimessed mitte arro ei sa, kuida ehk midda wisi kohhotus olli. Kes surnud on, se on surnud, selle luud ja lihha hakkab kohhe mäddanema ja ei tulle siis ial ennam hauast wälja, ellawaid kohhutama; agga ebbausk ja kerge meel tewad saggedaste asja hullemaks, kui se tõeste olli.

Italiamaal — ma ei tea ennam selle linna nimme — olli rikka kaupmehhe wanna emma surnud. Pääw pärrast matmist, õhtul, läheb kaupmees senna kambri, kus emma haige olli ja ka surri; agga tulli kohhe sealt jälle taggasi, kohkunud ja kahwatand wärrisedes, hüab keik perre rahwast kokko ja ütleb, et emma jälle koeo taggasi tulnud, mis temma omma silmaga olli näinud; agga mitte ep olle julgenud liggi minna. Preester kutsuti senna, kes kohhe julgeste ees läks ja teised keik tagga järrele. Kui sisse ollid astunud, tõmmati wodi kardinid lahti ja keik näggid, et üks wanna naesterahwas, musta näuga, kellel tanno peas, omma suga tempusi teggi ja waatjate peale irwitas. Nüüd küssis preester kaupmehhe käest, kas se temma emma piddi ollema? mis peale kaupmees kostis: „Jah! se on minno wanna emma; se on minno emma; Oh mo waene emma!" ka teised maea innimessed piddasid tedda seks. Siin wõttis preester wet ja piiskas sellega wannamori silmi. Kui koddo-käia näggi, et preester wet temma silmi pillus, kargas wodist wälja ja preestre selga hammastega kinni. Keik jooksid karjudes toast wälja; agga koddo-käia müts kukkus peast mahha ja siis tunsid keik, et se wanna emma muud ei olnud, kui nende omma suur „ahw", kes olli näinud, kuida wanna önnis wodis haige olnud ja ride olli pandud.

Se assi on ammo selge, et mis ahw nääb innimest ees teggewad, sedda teeb temma kohhe järrele.

Iggal maal on rahwas maiad
Kuulma, kuida koddo-käijad
Siin ja seal on tempo teinud,
Mis ni mõnni arwab näinud.